

I Congrés Internacional d'Ortopèdia a París

La importància que cada dia va adquirint aquesta modalitat quirúrgica arreu ha obligat a fundar-se la Societat Internacional d'Ortopèdia, i aquesta, volent tot seguit donar mostres de la seva activitat, organitzà per als dies 2 i 4 del propi passat mes d'octubre el Primer Congrés, que tingué lloc en la Facultat de Medicina de París, sota la presidència del Doctor Jonés, de Liverpool.

Malgrat d'haver-hi concorregut en aquest Congrés lo més selecte i els professors mundials més coneguts d'Ortopèdia, no tingué la cooperació necessària, ressentint-se'n l'èxit del mateix. Moltes són les causes que influïren perquè l'èxit tan desitjat no sorgís; el culpable del mal, ja d'origen, el té el Comitè, per haver limitat excessivament el nombre dels seus associats, i així trobarem a manca una gran quantitat de cirurgians ortopèdics francesos, entre altres, que per l'imperiós manament del Reglament no pogueren donar amb les seves aportacions una millor brillantor al Congrés, donant aquest la sensació d'una reunió bastant migrada, per cert.

Tot seguit es donà compte el Comitè Internacional d'aquest fet, i una de les primeres decisions que prengué, inclús abans de començar les seves tasques, fou augmentar el nombre d'associats, essent aquest proporcional a l'activitat de cada país. D'aquesta manera es rectificaren enutjoses exclusions, enfortint-se a la vegada la Societat.

Altra causa contribuï a què el lluïment i el fruit que hom podia esperar restés decebut; fou que sols es discutiren els temes oficials i no es permeté cap tema individual. Creiem que aquest error es rectificarà en les properes reunions.

Les sessions tingueren lloc en l'amfiteatre Vulpian, cedit per la Facultat de Medicina, obrint l'acte un bell parlament, en anglès, del President, qui ens parlà d'"El domini de la Cirurgia en l'aparell motor", que fou celebrat per tots els presents.

Tot seguit i en els dies successius es discutiren les següents ponències:

"El tractament de la luxació congènita de la cadavera després dels 15 anys"; desenrotllaren la ponència els Doctors Kreuz (Alemanya), Gaenslen (Estats Units), Fairbank (Anglaterra), i Putti (Itàlia), que parlaren en els seus respectius idiomes, com tots els altres ponents.

Tots ells defensaren llur particular criteri, mostrant-se la tendència de la bifurcació o dels embenaments o del tractament físic, mes tots ells es trobaren d'acord en acceptar com a mides profilàctiques:

1.r: l'ensenyament i divulgació de la malaltia, i

2.n: la immediata radiografia als nou-nats, per a emprar tot seguit el tractament precoç.

Prengueren part en la discussió els professors Nové-Josserand (Lió), Bargellini (Itàlia), Scherb (Suïssa), Hass (Austria), Albée (Estats Units), Bade (Alemanya), Zahradnicek (Txecoslovàquia), i els professors francesos Fröhlich i Mathieu.

L'altra ponència, confiada als Doctors Albert Mouchet (França) i Murk-Jansen (Holanda), era sobre: "El tractament dels traumatismes de l'avantbraç", essent també, com l'anterior, ben discutida.

Molt poques foren les sessions operatòries que pogueren fer-se degut a què